

LXXVII.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Pensionering af Underbefalingsmænd og Menige samt de med disse Classer Eigestillede af Hæren og Søværnet og om Invalidforsørgelse.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 20de Mai 1870.)

Bed nærværende Lovforslags tre første Paragraffer har Udvalget Sntet at erindre. Derimod kan Udvalget ikke tilraade den betydelige Forhøielse i Pensionsbeløbene, der er optagen i § 4. Den nuværende Pension er:

for 1ste Klasse fra	140	til	300	Rd.,
— 2den Klasse —	100	til	230	—,
— 3die Klasse —	80	til	180	—,
— 4de Klasse —	70	til	150	—,
— 5te Klasse —	60	til	120	—,
— 6te Klasse —	50	til	100	—,

medens den i Udkastet foreslaaes at skulle være:

for 1ste Klasse A. fra	200	til	400	Rd.,
— — — B. —	170	til	340	—,
— 2den Klasse A. —	140	til	280	—,
— — — B. —	130	til	250	—,
— 3die Klasse A. —	110	til	215	—,
— — — B. —	100	til	195	—,
— 4de Klasse	80	til	160	—,
— 5te Klasse	70	til	130	—,
— 6te Klasse	60	til	110	—.

De Grunde, der i Udkastets Mottiver ere anførte for denne Forhøielse, kan man ikke tillægge nogen afgjørende Vægt, thi de maatte da ogsaa kunne fordres tagne i Betragtning med Hensyn til Pensioneringen af vore Embeds- og Bestillingsmænd i Almindelighed. At de nuværende Pensionssatser ere bestemte for 20 Aar siden, og at de derfor nu, paa Grund af den stedfundne Forringelse af Pengenes Værdi, skulle forhøies, det er en Paastand, som Ingen, selv ikke Regjeringen, ellers gjør gjældende i lignende Forhold. Det er nemlig bitterligt, at Forholdene have udviklet

sig saaledes siden 1851, at vore Embedsmænd nu i Regelen først i en noget høiere Alder end tidligere opnaae Pensionsberettigelse og saaledes allerede derved ville faae en lavere Pension efter den samme Pensionslov, men uagtet dette, ved Siden af Pengenes sunkne Værdi, har Finansministeren dog ikke fundet nogen Anledning til at foreslaae forhøiede Satsler i det nye Pensionslovudkast, som han har forelagt Folkethinget, og denne Kjendsgjerning faaer saa meget større Betydning, som de Embedsmænd, der komme ind under den almindelige Pensionslovs Bestemmelser, ikke saaledes som Militairtaternes Underclasser ere tilstaaede forhøiede Lønninger. At en Lønningsforhøielse nødvendig skalde medføre en Pensionsforhøielse, kan man saa langt fra erkjende, at man snarere til en vis Grad maa stille Løn og Pension i det modsatte Forhold til hinanden. De under det foreliggende Lovforslag hørende Pensionsberettigede have det store Fortrin fremfor andre Embedsmænd, at deres Pensionsret indtræder efter 20 Aars Tjeneste, og at denne Tjeneste begynder i en meget ung Alder, i flere Tilfælde ved det 18de Aar; de have saaledes i Regelen allerede erhvervet sig en forholdsvis til deres Løn høj Pension i den Alder, hvor mange Embedsmænd først kunne begynde at erhverve Pensionsret. Man maa derfor formene, at man bør blive staaende ved de Satsler, som indeholdes i Loven af 1851, dog med nogle Forandringer, der ere nødvendige paa Grund af Lovforslagets Deling af de 3 første Classer i Underafdelinger.